

Ce poate fi mai minunat, mai desfătător decât iubirea de aproapele?

A iubi este o fericire, a urî este un chin.

Toată Legea și proorocii stau în iubirea către Dumnezeu și către aproapele. (Matei 22,40)
Iubirea către aproapele este calea care duce la iubirea către Dumnezeu, căci Hristos a binevoit a se îmbrăca tainic în fiecare aproape al nostru, iar în Hristos este Dumnezeu. (1 Ioan)

Să nu crezi, preaiubite frate, că porunca iubirii de aproapele a fost prea apropiată inimii noastre căzute; porunca este duhovnicească, iar pe inima noastră au pus stăpânire trupul și sângele; porunca este nouă, iar inima noastră – veche.

Iubirea noastră firească a fost vătămată de cădere; ea trebuie omorâtă – Hristos o poruncește –, pentru a putea agonisi din Evanghelie iubire sfântă către aproapele, iubire în Hristos. Însușirile omului nou trebuie să fie toate noi; nici o însușire veche nu i se potrivește.

(Sfântul Ignatie Briancianinov, Despre înșelare, Editura Egumenița, Galați, 2010, p. 137)